

no podem dir-nos que som metges per gust. Ho som per guanyar-nos la vida, i els metges dels hospitals ho són també per la mateixa raó».

Totes les esmenes foren rebutjades, i fou posada a discussió la següent recomanació del comitè:

«Que un percentatge de tots els ingressos, incloent les subvencions de l'Estat, les subvencions per impostos i els subsidis dels malalts particulars, passin a un fons que es posarà a disposició del personal mèdic honorari». Aquesta moció fou retirada en consideració al nombre d'esmenes presentades, i es donà al Consell poders per a resoldre cada cas particular sobre la base de determinar una part dels ingressos a remuneració mèdica i prenent en consideració algunes proposicions encaminades a limitar el percentatge als ingressos raonables.

El Congrés aprova també les dues següents resolucions:

«En vista de la tendència que té l'Estat per inter-medi de les autoritats locals i centrals, a requerir els serveis dels hospitals particulars, és necessari arribar a un arranjamant, a fi que l'Estat pagui l'import total de tals serveis a l'hospital respectiu, de manera que cap part del mateix tingui d'ésser costejada pels fons d'aquell, destinats a lins benèfics, i que aquest ingrés se destinés a remunerar al personal mèdic honorari de l'hospital».

L'altra, evidentment, té importància per referir-se a una qüestió que, entre nosaltres, arriba a tenir caràcters abusius, i és la relació dels hospitals amb companyies d'assegurances, patrons, societats i, en general, amb una entitat o persona responsable. Diu així:

«Quan el Consell administratiu d'un hospital particular faci un conveni econòmic amb una autoritat pública, un patró, una societat legal, una companyia d'assegurances, sigui seguint un projecte de remuneració o d'altre forma, per a l'admissió dels pacients, tal conveni serà fet preveient el cost de l'estada i del tractament, i un percentatge dels ingressos serà destinat a un fons a disposició del personal mèdic de l'Hospital».

Referent a la condició dels hospitals particulars, l'Associació adoptà la següent declaració:

«La essència dels hospitals privats és l'administració independent i voluntària, i no es refereix necessàriament a la condició científica del personal mèdic».

En aquesta primera sessió, acceptant-se el principi de remuneració en ferm, no es va poder puntualitzar la

qüestió de la creació dels fons destinat als cossos mèdics, pel gros nombre d'esmenes presentades. Acceptada en principi la moció, fou retornada al Consell.

El següent dia se discutí el problema del personal mèdic en les clíniques i cases de curació (*nursing houses*). Amb relació a les *nursing houses* adjuntes als hospitals, aprovà el principi que els malalts podran ésser admesos en elles solament en cas de recomanació d'un metge particular o en casos d'urgència. El Dr. Brackenbury defensà que els malalts hostatjats en les *nursing houses*, poguessin escollir per a la seva assistència a qualsevol metge matriculat.

El Dr. Nuthall parlà en favor de la idea d'establir *cases de salut* pròpies dels metges, com hi ha a Birmingham, en les quals se pogués assistir als malalts amb una quota fixa que comprenguéstada i tractament.

Altra clàusula adoptada fou que en els casos de contractes per visites o serveis especials amb determinats pacients, que es regeixin per una tarifa de preus o d'altra forma; aquests contractes podran fer-se de manera que els serveis se puguin prestar tan amplis com sia possible i de conformitat amb els interessos del malalt, pel metge particular, en la seva pròpia consulta, en el domicili del malalt, i no podran ésser fetes en els consultoris dels hospitals particulars.

En darrer terme, el President del Consell de l'Associació presentà una moció, que fou aprovada, dient: «que aprovat el règim dels hospitals pel Congrés, s'havia de procedir per etapes en la seva aplicació i que durant el curs de 1922-25, s'empendria la instrucció del públic, dels administradors dels hospitals, en particular, i de tots els confreres, i que els resultats serien portats al Congrés de l'any vinent».

El Congrés, demés de l'important tema transcrit, s'ocupà llargament del secret professional i aprovà una moció protestant de l'ús d'opi i pituitrina per part de les llevadores.

No cal dir que l'acord pres a Glasgow per la *British Medical Association*, ha produït en el Regne Unit grosses discussions. No obstant, hi ha un fet que justifica que els metges britànics hagin abordat aquest assumpte importantíssim per al seu pervindre i delicat per les condicions del poble anglès, on la beneficència, col·laborant a l'obra intensa dels poders públics, té una fonda tradició.

Per de prompte, lo important és l'afirmació del principi que els metges dels hospitals privats, sostinguts